

Turnul Baha'I

Marin Mihalache

Un meşter făurar îmi construia
Ceva în suflet, ceva nevăzut,
Un palat transparent, de vis,
Fără de ziduri, fără de schele
Până când târziu în amurg
A început să se vadă umbra
Chipului cioplit al templului
Baha'I din Wilmette Harbor.

Apoi noaptea ca o mireasă
Îndoliată, cu voal cernit
A acoperit ţărmul lacului.

Stoluri de lilioci pluteau
Precum corăbiile cu pânze
Întoarse în porturile părăsite
Din întunecatele peşteri.

Cineva totuşi lucra înăuntru
Construia ceva nevăzut
Un templu pentru idoli
Memoriei exilaţi din lume
Fiindcă nu i-a mai iubit nimeni
Dar care se întorc totuşi noaptea
Pe ruinele templului Baha'I
Şi stau acolo mereu de veghe
Tot aşa ca într-un vis
Care se repetă la nesfârşit
În fiecare noapte fără repaos
De când a fost creată lumea
Şi încă nu am terminat
De văzut visul, nici de înţeles.

Noapte a fost înainte de noi
Şi noapte va fi şi după aceea
Şi totuşi nevăzut şi neauzit
Un orb cobora pe dibuite
Prin labirinturile întunecate
Ale templului universal
Al religiilor lumii Baha'I
Să aprindă acolo un opaiţ,
Un foc sacru, un sâmbure
De lumină pe altarul de lut,

POEZII ONLINE

Un nou început de lume.

Copyright © 2017 Marin Mihalache